

"Zeg de kinderen Israëls, dat zij voorttrekken".

Exodus 14:15b.

Anno Domini 1990. Immer voorwaarts!
Wat zal het jaar 1990 ons brengen? Dat jaar zal ons niets brengen! Een jaar heeft niets te brengen; het gaat voorbij.
Maar ook dit jaar is een jaar van onze Heere! Hij staat boven de jaren. Niet als een ledige aanschouwer, maar als de Heere, in Wiens hand onze tijden zijn.

We kunnen denken: Ik zie niet dat het een jaar van onze Heere is. Inderdaad..maar God geeft te geloven dat het tóch waar is.
Wij denken misschien dat de jaren van de duivel zijn en dat hij alles regeert. Dat denken wij omdat we ongelovigen zijn. Maar het geloof zegt: Het is een jaar van onze Heere...De HEERE regeert!

Voor dat slavenvolk, Israëel, was het een merkwaardig jaar, dat jaar van de uittocht uit Egypte. Het grote graf Egypte, leek de mond over hen te sluiten. Het zaad van Abraham verkeerde daar als een armzalig volk, zonder toekomst. Een volk in duisternis en schaduw des doods. Boven hen troont een almachtige Farao, overste van deze wereld. In zo'n wereld gaat het om macht..niet om ontferming. In zo'n wereld gaat het om de vergoddelijkte mens..niet om het zaad..niet om het Kind.

Maar God, die rijk is in barmhartigheid, door de grote liefde waarmede Hij ons heeft liefge-

had, dacht aan Zijn Verbond. Hij, de God van de vaders, heeft gezegd: IK ZAL ZIJN is Mijn NAAM. IK BEN DIE IK BEN. Ik ben de Levende. IK beloof en doe.

Dáárom heeft God dit volk uitgeleid door een krachtige hand en een uitgestrekte arm.

Nauwelijks hebben de voeten van de slaven de grafgrond van Egypte verlaten, of de weg loopt al dood. De weg naar het Oosten wordt afgesloten door de zee. Zuidwaarts en Westwaarts rijzen bergen omhoog. Van hun toppen schreeuwen de geestelijke boosheden in de lucht, hun twijfelwoorden naar beneden. Uit het Noorden rukken de strijdwagens en de ruiters van Farao op.

Ik hoor trompetten klinken, de vijand is nabij.

Ik zie harnassen blinken en niemand is met mij.

Het hart klopt door 't benauwen, dies laat ik diep beschroomd 't gezicht 't gebergt aanschouwen of daar geen hulp van komt.

Christelijke mensen weten doorgaans wel te zeggen wat er moet gebeuren. Ze zeggen: Je moet vertrouwen. Zeg maar JA tegen God. Ze vergeten dat juist dat vertrouwen iets onmogelijks is voor het vlees. Vlees houdt zich bezig met de realiteit van het zichtbare. Vlees is de ontbindende factor in ons leven. Vlees en bloed willen desnoods terug naar het slavenhuis..naar het onrecht..naar het graf. Nee, de arme misbruikten zijn niet de lieverdjes zoals ze ons wel eens worden voorgesteld. 't Is een onchristelijk volk, dat de HEERE ter verantwoording roept en Mozes verwijt. Een volk dat vergaat door boze raadslagen. Een volk dat maar niet komt tot de er-

kentenis: Daar is geen hulp voorhanden,
voorhanden dan van God.
Van God, die 's werelds landen
heeft onder Zijn gebod.

En toch moet zo'n volk naar het beloofde
land? Ja! Zo'n volk moet en zal 't gezegend
aardrijk erven.

Ziedaar het grondeloze van de barmhartigheid
van de HEERE!

Gezegend zij de God en Vader van onze Heere
Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met
alle geestelijke zegening in de hemel, in
Christus. Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in
Hem, vóór de grondlegging der wereld, opdat
wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor
Hem in de liefde. Die ons te voren verordi-
neerd heeft tot aanneming tot kinderen, door
Jezus Christus, in Zichzelve, naar het wel-
behagen van Zijn wil.

Tot prijs der heerlijkheid Zijner genade, door
welke Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde;
In welke wij de verlossing hebben door Zijn
bloed, namelijk de vergeving der misdaden,
naar de rijkdom van Zijn genade. Met welke Hij
overvloedig is geweest over ons in alle wijs-
heid en voorzichtigheid.

Daarom zal dat plaatsje tussen zee en duivel,
geklemd tussen onbegaanbare bergen, geen
slachtplaats worden!

Bergen bieden geen hulp. De zee is niet van
plan ons door te laten en de duivel loert op
onze ellenden. Maar onze HEERE betreedt het
huis van de sterke en zal hem z'n jachtvangst
ontnemen.

Vergeet echter nooit het geheim en de grond
van alle weldoen: Jezus Christus! Het ware
Zaad Abrahams. Zo zal de Heere die hoop on-
christenen nog een lachen bereiden!

Wat zegt de HEERE? Zeg de kinderen Israëls dat zij voorttrekken! Voorttrekken? Maar dat kan toch niet? Welke kant moet het uit? Rechtdoor naar het Oosten, waar de zon opgaat!

Daar is de zee! Daar is de dood! Daar vinden we ons graf!

Hoopt op de Heere, gij vromen! Maar ik ben niet vroom. Ik ben een tegenspreker. Vertrouwen heb ik niet. Liefhebben kan ik niet. In de zee durf ik niet. Het beloofde land is veel te ver. Een woestijnreis trekt me niet. Laat Farao ons dan maar terughalen. Verloren zijn we tóch. Moet je die stumpers van kinderen zien! Allemaal voor de dood. Moet je die jonge mensen zien... allemaal voor het slachthuis!

Ja..verdiend hebben we het wel..de dood. Maar God, die rijk is in barmhartigheid, denkt er niet aan! Hij denkt aan Zijn Izak en Hij glimlacht naar Zijn geliefde Zoon. Dan roept Hij naar beneden: Voorttrekken! Kinderen van Israëel, trekt voort! Mijn stok en Mijn staf zijn bij jullie. Mozes, steek je staf uit over de zee!

Daar komt een pad, dwars door het water.. door het bloed..door de dood. God baant een pad door woeste baren en brede strömen. En als ze nu niet willen? Niks te willen! Of God neemt ons mee, of de duivel. Je kunt daar niet blijven staan met je eigen wil. Je wordt onherroepelijk weggemaaid door de wielmessen van Farao's strijdwagens. Maar...ik ben al zo oud, moet dat nou? Ja-zeker! Oud of jong: Heere, gedenk mijner, als Ge in Uw koninkrijk gekomen zijt! Maar..ik heb al een levenlang tegengewerkt. Voorttrekken!

Maar..ik heb Mozes beledigd, toen hij vrede wilde stichten tussen mij en m'n broeder.

Heden..Heden..Niet achterom kijken.

Voorttrekken!

Maar..hoe is het aan de andere kant? Dat zullen we wel zien! Thuis zijn we nog niet, maar dit is de weg. Voorwaarts!

Daar gaan ze dan, oud en jong. Aartstwijfelaars en gelovige zielen. Daar gaan ze, lopers en meelopers. Daar gaan ze, geboren dwaallichten en getogen tegensprekers.

Maar..daar gaat ook het Zaad..de Belofte..de Beloofde!

Hij is er bij. Hij is in het midden. Dáárom: een zeer gewillig volk op de dag van Zijn heirkraft. Dáárom voerde Hij de slaven uit, beladen met zilver en goud, en onder hun stammen was niemand die struikelde. Hij voerde Zijn volk uit met vrolijkheid; Zijn uitverkorenen met gejuich! Is dat niet een beetje overdreven? Geeft die Psalm 105 niet een vertekend beeld?

Dat dacht ik ook, lieve lezer. Als je die kostbare Psalmen 105 en 106 naast elkaar legt, klopt er niets van. Tot ik mocht zien: Psalm 105 gaat over onze trouwe God en Zijn lieve Zoon.

Psalm 106 gaat over ons, onverdragelijke zondaren..en over Gods genade aan zulke booswichten bewezen.

Immer voorwaarts! We zijn in de negentiger jaren beland.

Ernstige mensen plachten te vragen: Hoe zijn we het jaar ingegaan? Ik buig beschaamd het hoofd, en denk aan de knallen en de kruitdamp.

Toch heb ik nog wat gehoord! Voorttrekken!

Immer voorwaarts!

Oude of jonge zieke broeder en zuster..moet

jij voorttrekken? Ja! Hij draagt u! Wij ver-
wachten, naar Zijn belofte, een nieuwe hemel
en een nieuwe aarde. Daar zal geen inwoner
zeggen: Ik ben ziek.

Ondeugende jongen en meisje..moeten jullie
voorttrekken?

- In Egypte weet je wat je hebt, maar op zo'n
reis naar een beloofd land moet je maar af-
wachten..Voorttrekken!

En jij, weggedwaald kind? Onbereikbaar voor
vader en moeder? Wat moet ik zeggen? Je hoort
me niet en je leest het niet.

Doch de HEERE in de hoogte is geweldiger dan
het bruisen van grote wateren, dan de gewel-
dige baren der zee. Hij is de Schepper van
Jakob en de Formeerder van Israël.

Lieve lezer..waar je ook bent in deze wereld:
De HEERE zegt ook heden: Voorttrekken.

Aan de overzijde van de zee begonnen ze te
zingen..

Daar rees Zijn lof, op stem en snaren,
Nadat Hij hen beveiligd had.

- Voorwaarts door de woestijn! Tussen de met
graven omzoomde weg, zien we hier en daar
de voetstappen van het Zaad van David. Met
Hem is het begonnen. Hij zal het ook volein-
den!

Straks staan we voor de laatste rivier..onze
weg is ten einde. Wie komt hier heelhuids
doorheen? Wie zal zijn ziel van het graf red-
den?

Maar ook daar zal het Woord..de stem van het
Zaad Abrahams zijn: Vrees niet! Ik ben het!

Uw Goël! Uw lossers!

Daar zal de harp nooit meer aan de wilgen
hangen! Dan is het feest in volle gang.

- Voor eeuwig!

HEERE..laat ons niet staan en vergaan bij Pi-

Hachiroth en Baäl-Zefon. Maak ons gewillig om te gaan waar Gij zegt dat we gaan zullen. Het is ons zo onmogelijk gewillig te zijn voor U en te buigen onder U.

Trek ons er door en overwin ons door Uw Heilige Geest. Laat ons niet meeverdrinken met de duivel en zijn aanhang.

Wij zijn naar Uw NAAM genoemd. Geef dat wij ook Uw NAAM zullen roemen. Geef ons te vertrouwen op Uw lieve Zoon Jezus Christus. Hij wilde verdrinken in Uw toorn en bleef op U, eeuwige Vader, vertrouwen.

Vergeef om Hem ons onze schulden. Amen.

D.C.O.